

endnu større problem, som Folketinget nødvendigvis må tage stilling til, nemlig de personer, og det drejer sig om over 500 i 1996, som fik statsborgerskab ved erklæring efter § 3 i indfødsretsloven. Disse personer skal overhovedet ikke kunne tale dansk eller bedømmes på nogen måde, og her tænker jeg på kriminalitet. Dette problem må og skal løses ved de forhandlinger, som foregår mellem regeringen og V og K.

Op jeg minder om, at vi har haft tilfælde, hvor en person, som havde slået et andet menneske ihjel, blev dansk statsborger, mens han sad i fængsel, og det kan vi altså ikke stå model til.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det, vi i Dansk Folkeparti kender til den sag, er det, vi har kunnet læse i pressen, men jeg synes nok, at fru Inge Dahl-Sørensen, der er så tæt på regeringen, som hun er i relation til det at give dansk statsborgerskab, burde give Folketinget en forklaring på, om det er noget, der er gået helt uden om Venstre og De Konservative. Hvordan kunne det overhovedet gå til? Det kan være, at justitsministeren, hvis han ellers har tid, kan svare på det spørgsmål, for jeg synes, at det indlæg, som fru Inge Dahl-Sørensen holdt, virker utrolig mystisk.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Jeg må da indrømme, at jeg indtil for få minutter siden havde den formentlig for optimistiske opfattelse, at også dette, som er et af de tre lovforslag, som vi traditionelt har om året, ville blive behandlet under hensyntagen til den forståelse, der har været. Denne går jo ud på, at der er et særligt grundlovssikret udvalgsarbejde, der skal tage stilling til disse sager. Derfor har det været en helt normal procedure, at vi uanset kontorcirculærer, og uanset om man har en opfattelse af, at det gælder eller ej, havde respekt for den særlige funktion, man har som medlem af Indfødsretsudvalget, og derfor også havde besluttet sig for at efterleve normen om ikke at tage ordet her ved førstebehandlingen.

Men den er jo så desværre blevet brudt. Det beklager jeg. Jeg forstår ikke, hvorfor det skulle være sådan, og specielt forstår jeg ikke, at fru Inge Dahl-Sørensen skal blande en helt konkret sag, som intet har med Indfødsretsudvalgets arbejde at gøre, ind i det. Det er komplet uforståeligt, og det er usagligt i en grad, som er direkte ubehagelig, og det er et mildt udtryk, jeg dér vælger.

Dermed har man nemlig lagt det niveau, som vi jo har været vant til, hvor vi skal have sangen om, at der i vores kredse – i de socialdemokratiske kredse osv. – skulle være en betænkelighed, men som jeg før har sagt det til hr. Poul Nødgaard: Hvis den betænkelighed består, er den først og fremmest fremelsket af det antal mærkværdige historier, som jeg ser hr. Poul Nødgaard er i stand til at producere og blive ved med at fremføre med i landets forsamlingshuse, og hvor han ellers har chancen for det.

(Kort bemærkning).

Inge Dahl-Sørensen (V):

Til hr. Poul Qvist Jørgensen vil jeg blot sige, at det er ikke spor usagligt at fremkomme med et ønske om, at vi ændrer reglerne omkring § 3. Det er personer, der går uden om det, Folketinget lovgiver omkring. Og når det nu viser sig, at der er mange personer – det er over 500 nu – som bliver statsborgere via erklæring, og når der overhovedet ingen regler er for de personer, er det vel rimeligt nok. Vi har i øvrigt haft et beslutningsforslag i salen for et års tid siden, som blev stemt ned af Socialdemokratiet. Så jeg mener, at det er rimeligt, at vi også her får lov til at se på, om der er flere personer, som løber den vej rundt.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg tager såmænd blot ordet, fordi jeg synes, at det er skrap, at hr. Poul Qvist Jørgensen kan stille sig op her på Folketingets talerstol og beklage, at der er folketingsmedlemmer valgt i dette land, som ønsker at debattere, hvem og under hvilke vilkår der skal gives dansk indfødsret.

Vi har i grundloven en bestemmelse, § 44, stk. 1, som siger, at ingen udlænding kan få indfødsret uden ved lov. Vi har bestemmelser, som regulerer, hvordan Folketinget og ikke noget som helst andet forum behandler lovforslag. Et sådant lovforslag er fremsat til debat og til behandling her i Folketinget i dag, men min sandten om hr. Poul Qvist Jørgensen så ikke tillader sig at stille sig op på Folketingets talerstol og beklage, at der er partier, som forholder sig til det lovforslag. Jeg synes godt nok, det er skrap.